



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 2/05-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. marca 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Alexandra Bröstla prerokoval sťažnosť Petra Vetríka, bytom H., zastúpeného advokátom JUDr. J. U., P., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 E 56/94, a takto

## **rozhodol:**

1. Základné právo Petra Vetríka na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 E 56/94 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 E 56/94 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Petrovi Vetrikovi priznáva primerané finančné zadost'učinenie 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný Petrovi Vetrikovi uhradiť trovy právneho zastúpenia 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. U., P., do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2004 doručená sťažnosť Petra Vetrika, bytom H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. U., P., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) „v konaní vedenom pod sp. zn. E 56/94 a E 56/96“.

Zo spisu predloženého okresným súdom vyplýva, že len v dôsledku chyby v písaní sa na viacerých listinách objavila spisová značka E 56/96, pod ktorou nie je vedené posudzované konanie. Predmetné konanie je vedené len pod sp. zn. V-2 E 56/94.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

*„Dňa 18. 2. 1993 Okresný súd v Trnave schválil zmier účastníkov t. j. sťažovateľa a jeho bývalej manželky A. U., bytom M., o vysporiadaní BSM s tým, že zaviazal A. U. vyplatiť Petrovi Vetrikovi sumu 21.835,- Sk z titulu vyporiadania zostatkovej hodnoty*

*družstevného bytu nachádzajúceho sa v H., a s tým, že predmetnú sumu bude odporkyňa splácať v pravidelných mesačných sprátkach po 1 000,- Sk s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 11. 3. 1993. (...)*

*a) Pani A. U. zaplatila sťažovateľovi podľa vyššie uvedeného rozhodnutia 5 (slovom: päť) splátok, každú vo výške 1 000,- Sk a to 24. 3. 1993, 28. 4. 1993, 2. 6. 1993, 13. 6. 1993 a 30. 7. 1993. Zaplatila teda spolu 5 000,- Sk a pohľadávka sťažovateľa vo výške 16.835,- Sk zostala neuspokojená. (...)*

*b) Dňa 21. 1. 1994 vydal Okresný súd Bratislava vidiek Uznesenie o výkone rozhodnutia pre 16.835,- Sk a trov návrhu na výkon rozhodnutia vo výške 336,- Sk + 560,- Sk. Na základe tohto uznesenia boli sťažovateľovi uhradené dve splátky – zrážkou zo mzdy pani A. U. každá vo výške 834,- Sk (...)*

*c) Dňa 2. 5. 1996 vydal Okresný súd Bratislava vidiek Uznesenie vo veci výkone rozhodnutia pre 14.867,- Sk a trov návrhu na výkon rozhodnutia vo výške 336,- Sk + 560,- Sk nakoľko pri predchádzajúcich platiteľoch mzdy bolo sťažovateľovi uhradené 1.668,- Sk (2 x 834,- Sk).*

*Na základe tohto Uznesenia boli sťažovateľovi uhradené tri splátky – zrážkou zo mzdy pani A. U. každá vo výške 988,- Sk.*

*d) Ďalším Uznesením Okresného súdu Bratislava vidiek zo dňa 8. 7. 1996 súd zastavil výkon rozhodnutia pre 21.835,- Sk. Toto Uznesenie má č. k. E 56/96 a je podľa nášho názoru zmätočné, nakoľko Uznesenie o výkone rozhodnutia nebolo nikdy vydané na čiastku vo výške 21.835,- Sk a pod týmto číslom konania taktiež nie. Napriek tomu a z opatrnosti sa sťažovateľ proti tomuto Uzneseniu odvolal dňa 2. 9. 1996. (...)*

*Od vydania Uznesenia E 56/96 zo dňa 2. 5. 1996 resp. E 56/96 zo dňa 8. 7. 1996 a podania odvolania sťažovateľa sa vo veci nekonalo zrejme z toho dôvodu, že pani A. U. podala proti Uzneseniu opravný prostriedok, avšak do súčasnej doby o ňom nebolo rozhodnuté. O podaní údajného opravného prostriedku (zrejme ide o námietky proti výkonu rozhodnutia) bol informovaný ústne právny zástupca sťažovateľa na spisovni OS Bratislava III s tým, že sa spis na spisovni nenachádza a je u príslušného sudcu – toto ešte v roku 1999. (...)*

*Sťažovateľ sám viacerými listami žiadal o rozhodnutia a o to aby OS Bratislava III konal vo veci, avšak bez akejkoľvek odozvy zo strany súdu a to až do roku 2003. (...)*

*Koncom roka 2003 Okresný súd Bratislava III upovedomil sťažovateľa o tom, že v konaní E 56/94 sa nekonalo od roku 1997. (...)*

*Okresný súd Bratislava III do dňa spísania tejto sťažnosti (2. augusta 2004) teda v období viac ako 7 rokov aj napriek urgenciám neuskutočnil ani jeden procesný alebo meritórny úkon. Navyiac súd ani raz ! neodpovedal na listy sťažovateľa, ktoré sú zrejme len zakladané do spisu.*

*Vyššie uvedeným postupom Okresného súdu Bratislava III došlo a dochádza k porušovaniu sťažovateľovho práva zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov). Prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava III, ktoré majú za následok nerešpektovanie požiadavky primeranosti, sú porušením čl. 6 ods. 1 Dohovoru spočívajú v tom, že Okresný súd Bratislava III nekonal vo veci viac ako 7 rokov. (...)*

*Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhuje sťažovateľ, aby Ústavný súd Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní sťažnosti, zohľadniac aj nemajetkovú ujmu, ktorú sťažovateľ utrpel, stav neistoty, nepríjemnosti a poníženia a stav úzkosti z pocitu bezmocnosti a nemožnosti dovolania sa spravodlivosti, ktorý vyplýva z prietahov a neúmerného predlžovania výkonu rozhodnutia a uhradenia jej oprávnenej pohľadávky, a to aj po tom čo orgány štátnej správy súdov uznali prietahy v konaní a sťažovateľovi sa ospravedlnili, zároveň si uvedomujúc že túto nemajetkovú ujmu nie je možné teraz a dodatočne kompenzovať len konštatovaním, že došlo k porušeniu práva sťažovateľa... vydal tento nález*

*I. Okresný súd Bratislava III svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. E 56/94 a E 56/96 porušil základné právo Petra Vetríka na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,*

*II. Okresnému súdu Bratislava III sa zakazuje pokračovať v porušovaní práva Petra Vetríka na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vo veci vedenej pod sp. zn. E 56/94 a E 56/96 a prikazuje sa mu aby v tejto veci konal.*

*III. Petrovi Vetríkovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v čiastke 200.000,- Sk (slovom: dvestotísíc slovenských korún).“*

Okresný súd k sťažnosti uviedol:

*„Tunajší súd eviduje výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 18 C 89/92 zo dňa 18. 2. 1993 v prospech oprávneného: Petra Vetríka, zastúpeného advokátkou: JUDr. D. S. proti povinnej: A. U. pre zaplatenie 21.835,- Sk s príslušenstvom pod sp. zn.: V-2 E 56/94 (býv. spis zaniknutého Okresného súdu Bratislava vidiek).*

*Vec napadla dňa 17. 1. 1994, výkon rozhodnutia bol nariadený uznesením dňa 24. 1. 1994 právoplatným dňa 12. 2. 1994. Proti trovám konania dňa 4. 2. 1994 podala odvolanie povinná. Dňa 1. 6. 1995 PZ oprávneného oznámil, že platiteľ mzdy prestal vykonávať zrážky, nakoľko povinná prestala byť zamestnankyňou platiteľa mzdy. Dňa 8. 6. 1995 súd obdržal oznámenie od platiteľa mzdy. Dňa 10. 7. 1995 bola vec odvolania voči trovám konania predložená Krajskému súdu v Bratislave, ktorý dňa 19. 10. 1995 vrátil bez meritórneho rozhodnutia s pokynom pre súd I. stupňa. Dňa 11. 12. 1995 oprávnený žiadal pokračovať vo výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy. Dňa 20. 3. 1996 bol súdu oznámený nový platiteľ mzdy. Na čo 10. 5. 1996 súd doručil uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia novému platiteľovi mzdy. Povinná dňa 17. 5. 1996 súdu doručila žiadosť o zastavenie výkonu rozhodnutia. Na čo 30. 5. 1996 požiadal o vyjadrenie oprávneného, totožného dátumu podala povinná návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia, z toho dôvodu, že sa majetkovo vysporiadala so svojim bývalým manželom – oprávneným. 12. 6. 1996 sa oprávnený vyjadril, že so zastavením exekúcie nesúhlasí. Súd dňa 18. 7. 1996 exekúciu zastavil a uznesenie doručil účastníkom konania ako i platiteľovi mzdy dňa 2. a 3. 9. 1996. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený. Dňa 4. 12. 1996 bola vec odvolania proti uzneseniu o zastavení výkonu rozhodnutia predložená Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesenie súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dňa 4. 7. 1997. Uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené účastníkom konania a platiteľovi mzdy dňa 8. a 9. 1. 1998. Súd súčasne vyzval platiteľa mzdy či naďalej vykonáva zrážky zo mzdy. Dňa 10. 6. 1998 oprávnený upozorňuje súd, že mu neboli poukázané zrazené finančné*

prostriedky. Dňa 13. 1. 1999 oprávnený podal žiadosť o pokračovanie plnenia, nakoľko mu sumy poukázané neboli. Podania rovnakého obsahu doručil súdu i 19. 2. 2003. Dňa 16. 1. 2004 súd vyzval povinnú o zdôvodnenie svojho odvolania zo dňa 3. 2. 1994, zdôvodnenie súdu doručila dňa 24. 2. 2004 kedy súčasne navrhla aby čiastka 11.867,- Sk bola povinnému uhradená z depozitu jej zrážok zo mzdy. Súčasne doložila doklad mzdovej účtárne svojho zamestnávateľa z ktorého vyplýva, že v mesiacoch máj, jún, júl 1996 bolo oprávnenému poukázaných 3 000,- Sk a účtáreň deponuje 15.000,- Sk Dňa 22. 4. 2004 sudca vyzval povinnú k vyjadreniu či berie svoje odvolanie zo dňa 3. 2. 1994 späť, keďže povinná nereagovala dňa 24. 3. 2004 bola vec predložená Krajskému súdu v Bratislave. Krajský súd v Bratislave bez meritórneho rozhodnutia vec vrátil prípisom dňa 27. 7. 2004 tunajšiemu súdu. V prípise krajský súd udáva, že v prípade podania povinnej zo dňa 3. 2. 1994 nešlo o odvolanie ale o návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia čo z ďalších úkonov súdu nevyplýva a preto nebolo potrebné vec predkladať krajskému súdu. Uviedol, že pokiaľ oznámenie o právoplatnosti nebolo doručené platiteľovi mzdy, čo je dôvodom pre deponovanie ale nepoukázanie finančných prostriedkov, bude potrebné oznámiť platiteľovi mzdy právoplatnosť uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia.

Zrejme základným problémom zostáva otázka posúdenia či platiteľovi mzdy, ktorý vykonal zrážky v uznesení o nariadení výkonu rozhodnutia a uvedenej sumy bolo doručené oznámenie o právoplatnosti uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo nie. Zo spisu je zrejmé, že vo veci bol bezodkladne nariadený výkon rozhodnutia, pričom v priebehu odvolania povinná zmenila platiteľa mzdy. Po bezodkladnom zistení nového platiteľa mzdy bolo tomuto doručené uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia... Z tohto uznesenia ide o tlačivo vyplnené sudcom resp. súdnym tajomníkom sa nedá vyčítať či uznesenie obsahovalo i doložku právoplatnosti, pričom súd vo veci konal v ďalších úkonoch ako by šlo o právoplatné rozhodnutie a to až do roku 2004, kedy nová sudkyňa vo veci činila úkony, ktorými spochybnila postoj súdu, tento názor je zrejмый i z prípisu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. 7. 2004 č. l. 60, ktorý v zásade zaujal postoj, že ak finančné prostriedky sú deponované, len z dôvodu nedoručenia oznámenia o právoplatnosti, toto oznámenie je urýchlene potrebné platiteľovi mzdy doručiť.

Podľa môjho názoru v predmetnej veci nejde o prieťah vo veci. Súd po nariadení výkonu rozhodnutia a po nadobudnutí a oznámení právoplatnosti vec zakladá do živej

*spisovne a k tomuto sa vracia len v prípadoch kvalifikovaných podaní účastníkov konania. V tomto prípade ide o návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia, zmena platiteľa mzdy. Žiadosť oprávneného o pokračovanie vo výkone rozhodnutia nie je takýmto kvalifikovaným dôvodom. V tomto konkrétnom prípade sudkyňa učinila oznámenie o právoplatnosti platiteľovi mzdy v zmysle pokynu krajského súdu za účelom odstránenia pochybností vo veci, čo neznamená, že vo veci nepochybil platiteľ mzdy.“*

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od konania verejného ústneho pojednávania.

## II.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každá má právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, čo je zásadne to isté právo, ktoré pre účastníka konania zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu. Toto základné právo sa uplatňuje aj v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí. V takom druhu civilného procesu je účelom tohto základného práva to, aby sa po nariadení núteného výkonu bez zbytočných prietáhov uskutočnil tento výkon (prípadne súdna

exekúcia) tak, aby vymáhaný nárok bol čo najskôr, ak tomu nebránia dôvody relatívnej alebo absolútnej neprípustnosti núteného výkonu súdneho rozhodnutia, uspokojený.

Otázku existencie zbytočných prietáhov aj v nútenom výkone rozhodnutia a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry (napr. II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, správania účastníka konania a napokon aj spôsobu, akým v konaní postupoval súd.

a) Sťažovateľ je oprávnený v súdnom výkone rozhodnutia podľa § 251 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý navrhol výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy a iných príjmov povinnej. K nariadeniu výkonu rozhodnutia došlo 21. januára 1994 a dosiaľ nebol nárok sťažovateľa v celom rozsahu uspokojený. Takýto výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy a iných príjmov je skutkovo aj právne jednoduchá súdna agenda a v danom prípade ústavný súd nezistil žiadnu skutkovú alebo právnu komplikáciu, ktorá by objektívne so zreteľom na právnu povahu výkonu rozhodnutia bránila v tom, aby od januára 1994 nebol výkon rozhodnutia ohľadne zaplatenia sumy 16 835 Sk a trov konania uskutočnený.

b) Ústavný súd zo spisu okresného súdu a ani z vyjadrenia tohto súdu nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s úkonmi sťažovateľa a znamenali by spomalenie postupu súdu pri výkone rozhodnutia alebo by vytvárali procesné prekážky takého postupu, to znamená, že na namietanej dĺžke konania sa sťažovateľ svojimi úkonmi nepodieľal.

c) Čo sa týka postupu okresného súdu pri výkone rozhodnutia, je potrebné uviesť a zhodnotiť jeho podstatné úkony, najmä rozhodnutia súdu a na ne nadväzujúce postupy.

Okresný súd po nariadení výkonu rozhodnutia 18. júla 1996 zastavil výkon rozhodnutia. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený. Dňa 4. decembra 1996

bolo odvolanie proti uzneseniu o zastavení výkonu rozhodnutia predložené Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie 4. júla 1997. Uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené účastníkom konania a platiteľovi mzdy v dňoch 8. a 9. januára 1998. Odvtedy až do konca roku 2003 okresný súd nevykonával žiadne úkony nevyhnutné na uskutočnenie a dokončenie výkonu rozhodnutia, predovšetkým nedoručil platiteľovi mzdy rozhodnutie, ktoré by mu umožnilo vyplatiť zrazené a nevyplatené peniaze oprávnenému (sťažovateľovi). Na taký postup dostal usmernenie z krajského súdu až 27. júla 2004.

Okresný súd bránil svoj postup takto: „... v predmetnej veci nejde o prieskum vo veci. Súd po nariadení výkonu rozhodnutia a po nadobudnutí a oznámení právoplatnosti vec zakladá do živej spisovne a k tomuto sa vracia len v prípadoch kvalifikovaných podaní účastníkov konania. V tomto prípade ide o návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia, zmena platiteľa mzdy. Žiadosť oprávneného o pokračovanie vo výkone rozhodnutia nie je takýmto kvalifikovaným dôvodom. V tomto konkrétnom prípade sudkyňa učinila oznámenie o právoplatnosti platiteľovi mzdy v zmysle pokynu krajského súdu za účelom odstránenia pochybností vo veci, čo neznamená, že vo veci nepochybil platiteľ mzdy.“

Túto obranu okresného súdu nemožno prijať, pretože vo výkone rozhodnutia okresný súd po jeho nariadení postupuje z úradnej povinnosti až do núteného splnenia vymáhanej pohľadávky. Podľa § 265 ods. 1 OSP po nariadení výkonu rozhodnutia sa totiž sudca postará o jeho uskutočnenie. Tomuto pravidlu nezodpovedá jeho postup od 18. júla 1996, keď okresný súd zastavil výkon rozhodnutia, až do pokynu krajského súdu z 27. júla 2004, ktorý je takým usmernením postupu okresného súdu, ktorý mal byť realizovaný už v priebehu zrážania a nevyplácania súm povinnej, čo sťažovateľ požadoval od roku 1977 až do konca roka 2003 a na čo neúspešne poukazoval.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd bol bez primeraného a zákonom uznaného dôvodu nečinný pri uskutočňovaní výkonu rozhodnutia (§ 265 ods. 1 OSP) viac ako sedem rokov, hoci na jeho uskutočnenie bolo potrebné urobiť jednoduchý úkon uvedený v pokyne krajského súdu.

Preto ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu vo veci sp. zn. E 56/94 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

### III.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. E 56/94 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadostučinenia 200 000 Sk. Ústavný súd vychádzajúc zo svojej stabilizovanej judikatúry dospel k záveru, že stav konania v jeho veci je taký, že sťažovateľ oprávnene mal po dlhý čas pocit nielen právnej, ale aj faktickej neistoty, hoci viackrát žiadal okresný súd, aby vo veci konal. Napriek tomu okresný súd bol od roku 1997 do konca roku 2003 prakticky nečinný, čo uznal aj sám súd.

Zistená nečinnosť okresného súdu pri uskutočňovaní výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy a iných príjmov spôsobila dlhodobú právnu a faktickú neistotu sťažovateľa, preto ústavný súd priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie 20 000 Sk, ktoré podľa jeho názoru primerane vyjadruje dôsledky porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (§ 56

ods. 4 zákona o ústavnom súde). Pri určení tejto výšky ústavný súd vychádzal aj z toho, že sťažovateľ vymáhal len 16 835 Sk a trovy konania.

Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľovi vznikli v súvislosti s jeho zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. U., a priznal sťažovateľovi úhradu trov konania v hodnote 9 342 Sk za dva úkony právnej služby plus dvakrát po 136 Sk režijný paušál ku každému úkonu právnej služby podľa § 20 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2005